

[Landbrugsministeren.]

fang, således at forstå, at jeg mener ikke, man kan være tjent med, at man vil være ude af stand til gennem disse protokoller at tage stilling til sagerne, at svare på de forespørgsler, der bliver rettet til ministeriet, og det ville være tilfældet, hvis protokollerne skulle ligge på rejse rundt om i landet i længere eller kortere tidsrum. Det, som har relation til det rent skattemæssige, kan jeg intet ansvar eller forpligtelse have overfor. Jeg har kun at varetage de administrative bestemmelser, som grundforbedringsloven gør det naturligt for os indenfor landbrugsministeriet at beskæftige os med.

Qvist Hansen: Jeg tror ikke, det besvær, den højtærede landbrugsminister nævnte, vil blive større, end at det med lethed kan overvindes. Man får uvilkårligt det indtryk, at medens den højtærede finansminister anstrenger sin hjerne fortvivlet for at finde skattekilder, og medens pressen dagligt udbreder meddelelse om, at dersom alle blot ville svare skat i forhold til deres indtægter, kunne vi undgå både mange af de ekstraskatter, vi har, og også mange af de ekstraskatter, vi eventuelt påtænker, må det ene ministerium ikke vide, hvad det andet foretager sig.

Jeg tror, at denne sag har mere baggrund, end man ser i første instans, for samtidig med at man fik fat i de mennesker, der har fået udført de pågældende arbejder, kunne man også finde frem til at spørge dem om, hvem der har lavet arbejderne, og dermed få afkræftet den påstand, jeg kom med før, at man i adskillige tilfælde har taget betydeligt højere beløb med i regnskabet, end disse arbejder i grunden har kostet. Det forekommer mig lidt mærkeligt, at den højtærede landbrugsminister aldrig nogensinde har fundet det besynderligt, at enhver arbejdsgiver har pligt til at aflevere lønningslister og opgive, hvad lønmodtagerne har fået i løn, men i dette tilfælde, hvor man kun beder om fra grundforbedringsudvalgets formand at få udleveret protokollen over de landboere, som har fået udført disse arbejder med statsstøtte, siger man kort og kynisk: hvad rager det jer, det skal vi nok selv passe! Man mindes uvilkårligt et medlem af et meget berømt sogneråd på Lolland, der udtalte, at „det gik meget bedre, dengang vi talte os tilrette om tingene“.

Jeg er desværre ikke i den situation, at jeg kan takke den højtærede landbrugsminister for hans svar på mit spørgsmål, og

såfremt der ikke sker en gennemgribende ændring her, må vi indenfor vort parti forbeholde os ret til at stille et lovforslag, der kan afhjælpe det forhold, jeg her har skildret.

Landbrugsministeren (Sønderup): Det ærede medlem sluttede med at sige, at han ikke var i stand til at takke mig, det havde jeg for så vidt heller ikke på forhånd regnet med skulle blive tilfældet. Jeg skal gentage, hvad jeg sagde, at det, der vedrører de skattemæssige forhold og administrationen på dette område, vil jeg så vidt muligt holde udenfor, det er finansministeriets anliggender, men det, der angår den administrative udførelse af grundforbedringsloven og de forskellige love, som sorterer under mig, skal jeg varetage på den måde, jeg finder det rigtigst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Pedersen* til ministeren for handel, industri og søfart.

Er det handelsministerens opfattelse, at det er skadeligt for Danmarks økonomi, om en ung dansker, som er ansat i udlandet, medtager en bil på ferie herhjemme og ved udrejsen igen efterlader bilen som gave til sine forældre? I benægtende fald, vil ministeren så gennemføre regler, der gør dette muligt?

Niels Pedersen: Det er ikke for at forsvare dem, der har gavebilsager løbende, fordi de på uretmæssig måde har sikret sig „dollargrin“, at jeg i dag stiller mit spørgsmål til den højtærede handelsminister, men jeg synes, at forbudet mod indførsel af enhver slags gavebiler er uretfærdigt.

Jeg kender en mand i Odense, som har en søn, der efter endt uddannelse som ingeniør blev ansat hos ØK og sendt til Østen, hvor han har været i 3 år. Nu har ØK sendt ham på studieophold i USA, og firmaet betaler der hans ophold og betaler ham hans løn derovre. Af denne løn har han sparet så meget, at han har købt en brugt bil, som han kører rundt i i staterne. Han er færdig med sit ophold til sommer og har så nogle måneders ferie herhjemme, inden han igen skal ud til sin plads i Østen. Han ønsker nu at tage bilen med hjem og køre i den, mens han er hjemme, og ved sin afrejse til Østen vil han forære sine forældre bilen som tak for den gode uddannelse, de ved afsavn har givet ham. Både han og forældrene er lovlidige folk; de har allerede i